

VOX URBIS

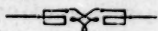
DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

SEMEL IN MENSE PRODIT

Pretium annuae subnotationis, *ante solvendum*, est: in Italia Libellarum 4,80;
ubique extra Italiam Lib. 6,25; Doll. 1,25; Sch. 5; M. 5; Rubl. 3; Coron. 6,25.

Inscriptiones et omne genus indicationes pretio aequissimo referuntur, quod est in commentarii operculo
Lib. 0.10 pro unoquoque centimetro quadrato.

Cuncta mittantur ad ARISTIDEM LEONORI equitem, commentarii VOX URBIS possessorem et administratorem
ROMA — Via Alessandrina, 87 — ROMA

Subnotatio fieri potest:

IN RUSSIA	IN ANGLIA	IN CIVITATIBUS FOEDERATIS	IN GERMANIA	IN CANADA
Apud GEBETHNER ET WOLF	Apud "KRONIKA RODZINNA",	AMERICA SEPTENTR.	Apud FRIDERICUM PUSTET	Apud LIBRAIUM GRAYSON FABER
	Apud BURNS AND OATES	Apud FRIDERICUM PUSTET	S. Sed. Ap. et S. Rit. Congr. Typ	
VARSAVIAE POLONORUM	VARSAVIAE POLONORUM	S. Sed. Ap. et S. Rit. Congr. Typ.		MONTREAL
Rakowskie Przedmiescie, 15.	Krakowskie Przedmiescie, 6	NEW YORK CINCINNATI	RATISBONAE in BAVARIA	1699, Rue Notre-Dame.
	LONDON W.	52, Barclay Street. 436, Main Street.		
	28, Orchard Street.			

RERUM INDEX

Post Mariana sollemnia.
De Mariana artium exhibitione.
Coetus Marianus.
Oratio Vincentii S. R. E. Card. Vannutelli ad Marianum Conventum in Urbe
auspicandum.
Oratio Emi Viri Iosephi Card. Vives y Tuto ad Conventum Marianum con-
cludendum.
Gerardus Maiella.
Alexander Sauli.
De arte poetica ludicra, seu de poesi artificiosa.
Acta pontificia: SS. D. N. PII PP. X « Motu proprio » de constabilienda conditione
hierarchica Ordinum Scholarum Piarum et Minorum in Hispania.
Ex SS. Congregationibus Romanis sententiae novissimae selectae.
Diarium Vaticanum: Coram SSmo admissiones. - Pontificiae electiones. - Vita
functi viri clariores. - Varia.
Annales: Iaponicum bellum. - Balkanicae res. - Africa in Germanos seditio. - Pacis
foedera.
Publici per Orbem coetus legibus ferendis.
Per Orbem.
Libri recens dono accepti.
Aenigmata.
Epistolarum commercium.

In secunda operculi pagina:

*"Sociis et lectoribus Commentarii nostri humanissi-
mis,,,"*

ROMAE

EX OFFICINA PACIS, PH. CUGGIANI

35, Via della Pace

MDCCCCV

SUPELLEX AD RES DIVINAS.

Commentarii VOX URBIS administratio recto tramite suppeditat supellectilem omnem, qua tum in templis, tum in oratoriis ad res divinas uti solemus.

Mandata ad VOCIS URBIS administratorem (Romam, *via Alessandrina, 87*) mittantur, res praecise indicando quae quisque sibi cupit. Gratuito sumptuum aestimatio fiet.

SOCIIS MONITUM.

Sociis pluribus morem gerentes Idib. Novembr. an. MDCCCCII apud Commentarii *Vox Urbis* administratorem officium instituimus quod de negotiis Ecclesiasticis esset; de expediendis scilicet rationibus omnibus, quae apud Romanae Ecclesiae « Congregationes » aguntur.

Itaque si quis procuratione nostra uti velit, profecto temperantiam in pretio, studium atque alacritatem in opere inveniet.

SATURIO, Comoedia latinis versibus conscripta a clarissimo viro Ioanne Baptista Francesia et per Commentarii VOX URBIS paginas vulgata, in volumen redacta est, quod apud Commentarii eiusdem administratorem venale prostat lib. 1.

☛ IN LUDIS LITTERARUM OPTIMA TIRONIBUS SCENICE AGENDI EXERCITATIO. ☛

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

PRETIUM SUBNOTATIONIS:

In Italia: Lib. 4,80 — Ubique extra Italiam: Lib. 6,25, Doll. 1,25, Sch. 5, M. 5, Rubl. 3, Coron. 6,25

SEMEL IN MENSE PRODIT

POSSESSOR ET ADMINISTRATOR:

ARISTIDES LEONORI, eques.
ROMAE - Via Alessandrina, 87.

POST MARIANA SOLLEMNIA.

VATICANUM per templum dum producit sacra splendida pompa, quae Petri heredesedentem in throno praecedit, admirationi erat maxime episcoporum densissimum agmen, albis infulis insignium, qui bini incedentes omnes paene templum compleverant ab ostio ad altare. Insoliti fidei sensus, insueti caritatis affectus eo spectaculo commovebantur in animo; diceret enim tot pastoribus ibi coactis universam terram convenisse in templum catholicarum gentium maximum, et prope fidei umbiculus, ad ossa Petri, ad pedes Pii X prostratos videre omnes populos.

Insignis ille Episcoporum senatus, universi orbis terrarum tanta comitia, auspice Maria sanctissimam Eius diem celebrabat, cuius, dum solemnissima Immaculati Conceptus laude gestit, tutelam sibi implorabat: quisque pastor suo gregi Mariae numen, praesidium, tutamen invocabat; per Eam, antiqui serpentis victricem, novas crucis victorias implorabat in orbe.

Et profecto quae ruit hora ea est unde incundissima liceat christiano nomini auspicia colligere. Leonis XIII sa. me. sapientia et prudentia regiminis summa eum assequuta est triumphum, ut ubique terrarum non tam per catholicarum gentium regna, quam per haereticorum quoque et infidelium regiones Christi regnum et gloriam novo alite induceret. Tantam hereditatem liberali animo decimus hic Pius iam suscepit, ut opus perficeret et christianorum quoque mores, litteras, artes, doctrinam, vitam in Christo instauraret. Bona spes igitur melioris aetatis undique illucet. Haud inficiamur Gallorum rem publicam tot auspiciis maxime adversari, quasi ea adamussim in gente, ubi maxima Deiparae Immaculatae gloria affulserat et thronum eius Lapurdii erectum nituerat, Satanae odium maxime exardescat; verum in memoriam revocare iuvat non omne malum perniciem, sed plerumque salutem parere, Deumque castigando nationes sanare. Profecto hisce ipsis diebus, dum Romae Deiparae sine labe solemnissima dies celebratur, perfidi illi Gallorum praesides impiorum-

que assecularum auctoritas nutare iam male usurpatis in subselliis visa sunt. Gallorum inertiae tantum monumentum recentiores eventus attulisse non sine salubri consilio fuit.

Haec itaque si seponas, per reliquas gentes, Christi nomen et Petri sedem veneranda ubique populis et regibus sive Catholicis sive ethnicis vides, et Anglia, et Americanis, et Borussiae ipsisque Turcis Romani Pontificis auctoritatem esse insignem, quam et Vilhelmus Caesar et Eduardus rex et Rooseveltius consul certatim digno honore prosequuntur. Interea et per barbaras gentes omnes Christiani regni signa in dies producantur, novique in dies populi in Ecclesiae gremium veniunt; iamque communem Patrem, qui est in caelis, invocare non modo Aethiopes et Sinenses, verum et ultimi usque Iaponii didicerunt. Quae quidem tropaea non armis parta sunt et sanguine, sed una caritate. Nonne enim et ubi teterrimum illud bellum ultima in orientis terra flagrat sauciorum tentoria, apud ipsos Iaponios, crucesignatis vexillis insignia vides?

Hac arte Christi regnum diffunditur; vel dum insana quadam superbia et dominii cupiditate homines vicissim sese caedunt, et per horrendas clades caritas eius aequae benigna christianis pariter et ethnicis subvenit. Eae vero caedes pugnaeque teterrimae ut tandem aliquando desinant Virgo Deipara hos inter triumphos Immaculatae Conceptionis suae concedat, atque hinc inde animis suadeat, non superbia, neque armis, neque crudelitate crucis victorias parari, sed fraterno studio et humanitate. Huius suavissimae lucis splendore capti Iaponii Deum verum agnoscant et, quem Ille misit, Iesum Christum; Russi autem recognoscant Petrum et ad male relictum eius ovile amotis odiis et superbia redeant. Cumulet vero has spes Virgo redditis tandem Petri successoris iuribus; hic autem, benignus ut est atque suavis, paterno amore filiis omnibus in Christo sociatis benedicat.

DE MARIANA ARTIUM EXHIBITIONE.

E praecipuis modis, quibus quinquagenaria haec suavissimi dogmatis commemoratio Romae celebrata est, sacrarum ingenuarum artium exhibitio principem tenuit locum, quae in Lateranensibus aedibus patet, in celeberrimo illo palatio, quod Xystus V Pontifex, Fontana architecto, excitavit super ruinas veterum aedium ubi Pontifices antiquitus sederant, et saeculo XIV ignis abruperat. Gregorius XVI Pontifex partem aedium asservandis antiquitatis monumentis addixit, quae nec in Vaticanis, neque in Capitolinis museis recondi potuerant; museum denique christianum et pinacothecam Pius IX addidit.

Anguralis sessio in aula a musivo dicta habita est. Vir eminentissimus Dominicus Ferrata praefuit, qui mira oratione de arte christiana dixit atque de eius triumphis, quibus Deipara donata est. « Uti enim, ille ait, Verbum Dei totius pulchritudinis summam praefert, ita Mater eius et Virgo Maria rerum omnium quae in mundo factae sunt, pulcherrima evasit; virginibus pariter et matribus exemplum sanctitatis Ipsa praestit; eius lumine percussae ingenuae omnes artes refulgent ». Haec et alia multa facundo ore Purpuratus Pater quum dixisset, Pii X nomine exhibitionem artium patere populo nunciavit.

Aulae ubi monumenta prostant tredecim numerantur. Commentarii nostri gestor Aristides Leonori, architectus, totius exhibitionis ordinem et formam, et labores omnes moderatus est.

Habent primae aulae Mariae statuas, tabulas, icones sine numero. Eas inter pleraeque ex originalibus aut aere cusae, aut luce expressae sunt, atque aptis libris digestae, qui de pietate fidelium maximum praebent documentum.

Post aulam IV tria cubacula Capucinarum sodalium monumenta in Deiparam sine labe collecta ostendunt. Contra autem, sacerdotales vestes pretiosissimae dispositae variis modis, auro, argento et sericis staminibus contextae et acu pictae; praeterea Mariae plures imagines, quas Sinenses in ultima Asia venerantur.

A quinta aula ad septimam imagines omnes prostant, quas Vaticanum Capitulum per omnem orbem aurea corona redimivit; quae etsi non omnes pulcherrimae sint, plurimum tamen vel historia vel antiquitate valent.

In aula VI libri paene innumerabiles dispositi, qui Mariae sine labe laudes omnibus linguis

Sociis et lectoribus

Commentarii nostri humanissimis.

Novo superveniente anno, quem VIII *Vox Urbis* inscribere gloriatur, non quidem, uti plerumque assolet, nova et magnifica promittimus; non enim sociis et lectoribus, qui constanter in itinere, neque eodem brevi atque expedito, nos comitati sunt, magniloquis verbis temerariisque promissionibus illudere opus est nobis, sed tantum ea adnotare quae in eorum veram utilitatem adducere constituimus.

Vox Urbis itaque in annum MDCCCXV ea erit, quam socii voluerunt: commentarium menstruum, qui non unum Urbis augustae matris sermonem, sed omnem cultum et humanitatem referat, eaque omnia quae inde, veluti ex radiationis centro, animos usque a longissimis orbis partibus amice cum genitricis animo coniungere valeant. Disputationes igitur, quae plerosque populos aliquo modo attingant, a publica re ad bonas artes, a litteris ad historias, a philosophicis ad sociales quaestiones suum locum apud nos proximo etiam anno invenient, atque simul nuncii, significationes, et documenta, quae tum circa catholicam rem, quam tueri gloriamur, tum circa eventus peculiari nota dignos, in varietate quamquam, *simplex dumtaxat et unum* opus reddant nostrum. Fasciculus ipse, quem hodie vulgamus, confirmat profecto quanta cura, quanta alacritate munus iamdiu susceptum persequamur, singulariter insignia facta illustrandi, quae per annum occurrant; haec etiam minime intermittamus, eoque magis quod iubilare hoc tempus Marianum occasiones sit praebiturum qua specimen religionis artisque nostrae exhibeamus; eoque facilius quod sorte contigerit ut recensio illa christianae pietatis in Deiparam ab ipso ARISTIDE LEONORI equite, Commentarii nostri possessore, in Lateranensi palatio Pontificiae « commissionis » mandato fuerit composita.

Sed aliud quoque aperte nuntiandum, quod non paucorum sociorum desiderium explebit; articulos scilicet brevi a nobis iri editum, in quibus, quasi in parva tabula, simplici eoque facili stylo, descriptionibus, narrationibus, dialogis, argumenta vitae maxime communia tractentur, unde liceat colloquia latine inire atque alere. Ita finem illum supremum, ut latinus sermo universalis, prouti dicunt, reducat, non modo obliviscemur, imo etiam propius prospiciemus.

***

Maiora vero comparavit administrator; qui non modo immutatum reliquit pretium subnotationis, quod est in Italia lib. 4, 80; ubique extra Italiam lib. 6, 25 (doll. 1, 25; sch. 5; march. 5; rubl. 3; cor. 6, 25); sed ad magis magisque commentarium vulgandum curis creditum suis rationes vere favorabiles cavit, quae sequuntur:

Si quis socios novos duos comparaverit, pretiumque eorum subnotationis miserit, subnotationem gratis omnino sibi habebit;

eoque bono gauderi poterit ipse subnotator novus, qui, sua vice, eadem gesserit. Quum iste scilicet socios alios duos nobis acquisiverit, facultas ei erit non duorum pretium, sed unius tantum mittendi, atque alterum faciendi suum, ut pretio pro subnotatione iam ante misso sese resarciat. Neque eum pudor teneat novos subnotatores de favore ipsi concessa aliquo modo certiores futuros: hi enim receptionis schedulam, veluti si pecuniam directe per se miserint, regulariter accipient. Haec una conditio, ut novi hi subnotatores intra menses duos, a propria cuiusque subnotatione decurrentes, requirantur, utque omnia ad Aristidem Leonori equitem (Romam in Italia, *via Alessandrina*, 87) recto tramite mittantur.

***

Quid plura?... Plura tamen administrator concedere sociis voluit, eaque paene incredibilia; id enim effecit, ut *VOX URBIS* socii e loco domicilii sui in Urbem, atque inde in domicilium suum reverti gratuito possent. Id iis paratum est — bibliopolis, uti patet, exceptis — qui ante Iulium mensem an. MDCCCXV sexaginta novas subnotationes collegerint earumque pretium integrum ad administrationem miserint. Societati itinerum notissimae Cook et Son munus commissum; ea, ubi primum a nobis certior facta erit, epistolarum commercium cum socio inibit, omniaque disponet ut is nullo impendio ab *Europae* loco ubi vivit Romam usque, atque Roma in domum suam, secunda, prouti vocant, ferriveharum classi usus, iter aggrediatur. Estne difficile nimis sexaginta socios novos comparari? En rursus benigne succurrit administrator: qui triginta tantum collegerit, dimidiatum pretium itineris habebit.

***

Sunt tamen qui eiusmodi curas negligent: num his praemium nullum erit? Atqui erit sociis omnibus, qui ante expletum Februarium mensem an. MDCCCXV debitum solverint suum; idque, more nostro, pulcherrimum: imago *heliotypice* expressa metr. 0,32 × 0,45 Pium X Pontificem referens sacris ad solemnia indumentis ornatum atque benedicientem. — Quod si denique socius tabulam illam maluerit metr. 0,22 × 0,45 iam in nostrum commodum unice superiore anno desumptam, ac Pontificiam dominationis auspicationem referentem a Pio PP. IX an. MDCCCXLVI peractam, quum exemplaria nonnulla apud nos sint adhuc, eam requirat, nosque, donec possibile erit, ei morem geremus.

***

Restat nunc ut sollicitudini nostrae sociorum favor in dies crescens respondeat.

Vox Urbis.

— Praemia sociis mittentur post Februarium mensem. —

nor a veritate discedere qui positam causam existiment in ingenti solatio quod affert, quum hominum generi, tum catholicae Ecclesiae, singulare hoc privilegium.

Enimvero, nonne ipsum designat misericordiae divinae primum veluti gressum in humanae reparationis mysterio? Nonne id spectavit ut Verbo divino dignam omnique gratia referatam praepararet matrem? Nonne Deus ipse rem praenuntiavit promittens in horto deliciarum miseris Adae filiis redemptionem, cuius tanta futura pars esset altera Heva? Nonne denique nuntio illo portendebantur Christi de Satana, Ecclesiae de suis hostibus triumphus?

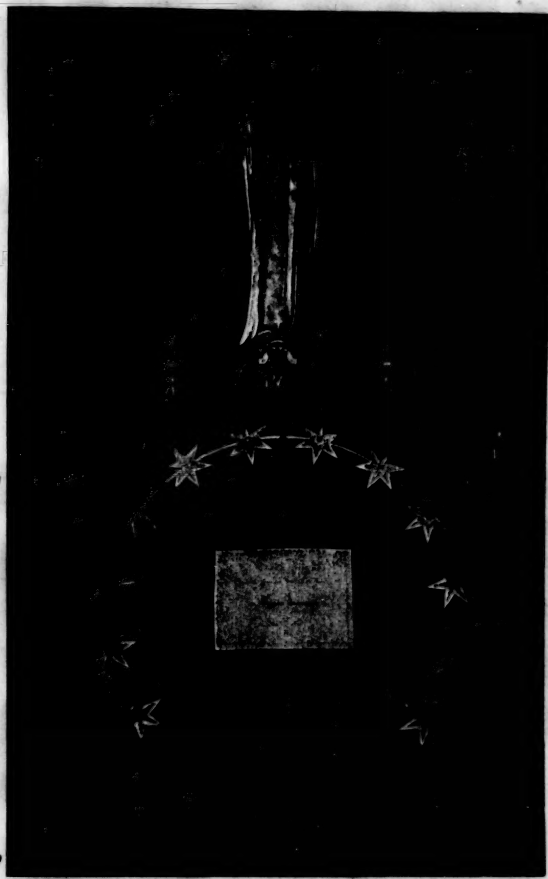
Quia fecisti hoc, — ita Deus tartareo serpenti, — inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo eius (1). Ac si diceret: quia fraude diabolica, ad ruinam humani generis, ministram virilis praevaricationis adhibuisti mulierem, ego alteram suscitabo foeminam, suscitabo Mariam; perpetuas inimicitias ponam inter te atque ipsam, tuam inter et ipsius progeniem; tu frustra conaberis insidias illi locare; ipsa enim virgineo pede tuam conteret venenatam cervicem.

Compertum est daemonis progeniem in sacris litteris eos appellari, qui a Deo et a Iesu Christi Ecclesia desciverint, iuxta illa Ioannis: qui facit peccatum ex diabolo est (2), aut quae de pervicacibus iudaeis a Christo dicta leguntur: vos ex patre diabolo estis (3). Progenies autem mulieris, idest eius, quam Gabriel gratia plenam salutavit, primum quidem procul dubio Dei Filius ac Servator noster est, qui ex virginali Mariae sinu, Spiritus Sancti virtute, mortalem carnem assumpsit. Verum, quia in memorato vaticinio quod opponitur verbis — semen serpentis — collectivum aliquid indicat, ac praeterea scimus adoptivos Dei filios esse illos etiam qui spiritu Dei aguntur, ideoque Fidei nostrae maxime congruit sub appellatione — semen mulieris — intelligi quoque divina gratia regeneratos homines, qui Deo, qui Ecclesiae a se obsequentes praestent foveantque pietatem erga novam Hevam. — Dubitationem denique, si quae forte supersit, nonne omnem exemit divinus ipse servator, quum cruci affixus, antequam extremum vitae spiritum ederet, Genitricem suam augustissimam eandem matrem nostram esse declaravit?

Itaque commemoratio sollemnis anni quinquagesimi a promulgato Virginis mysterio antiquae labis expertis, prout in ipso primo evangelio praenuntiatur, duplicem exhibet veluti campum. In altero nitet mulier omnium dignissima, gratia praedives, adversus insidias

aeterni sui hostis invicta, arctissimo nexu coniuncta cum fructu sui ventris Iesu, a quo caelestia eius ornamenta dimanant. Utrique adhaerent, tamquam filii adoptionis, quotquot, supernae gratiae munere, supernaturali vitae sunt restituti. Alterum tenet campum Satanas cum suorum phalange satellitum, in reparationis opus capitali hodie flagrantium. Inter utramque aciem aeternum exardescit bellum; nullis induciis aspera lucta exercetur. Quin etiam gliscit in dies daemonis adstipulatique illi agminis furor; haud unquam tamen vario certaminis exitu. Namque excelsa Mulier, suffulta quidem Filii meritis, tartaream hydram con-

Corona duodecim stellarum ex gemmis, qua in memoriam Iubilaei a promulgato dogmate Immaculati Conceptus B. V. M. Vaticana Delpharae imago redimita est.

tundit, antiquissimum vaticinium diuturna victoria confirmans: Ipsa conteret caput tuum.

In his omnibus, amplissimi Viri, nonne videtis quasi descriptam in tabula Ecclesiae historiam, acriter usque impetitae semperque triumphum agentis? Praeteritae vero aetates edocent satis, quid in posterum sit expectandum. Quamobrem quid est cur miremur, catholicas gentes tanto voluntatum consensu tantoque studio hodiernae solemnitatis petere societatem?

Interea tam unanimis, tam vastus, tam communis hominum assensus voci profectae ab hoc unitatis catholicae centro, non habet solum significationem laetitiae, fidei ac pietatis in Delpharam labis omnis immunem, sed hoc ipsum et Ecclesiae et Romani Pontificis novus triumphus est idemque splendidissimus.

Nec fieri sane aliter potest, quandoquidem Magnae Virginis cultus et obsequium erga Romanum Pontificem, ab eodem ducta principio, in eundem finem conspirent, qui finis est Christus Iesus. Animadvertite, quaeso, duo haec inter se quam apta sint atque coniuncta. Hinc Maria Iesu Parens; hinc Pontifex Iesu vices gerens in terris. Illam exoramus uti matrem; ad hunc uti ad patrem confugimus; illam Deus plenitudine gratiae cumulavit; hunc iurisdictionis; illi adhaerere, iuxta Patrum doctrinam, pignus est aeternae salutis; cum Pontifice consociari certum indicium est communionis cum destinata triumphis Ecclesia; in interiori administratione gratiae Deus omnia nos habere voluit per Mariam; in externo humanae societatis regimine omnia nos habere voluit per Petrum, cui traditae sunt claves regni caelorum. Quemadmodum denique in vaticina illa imagine praedictum est, infernum serpentem ac pedisequos victoriam ex Maria eiusque fidelibus filiis relatueros nunquam, ita etiam de Christi asseclis Petro adhaerentibus, unde vera coalescit Ecclesia, est praenuntiatur portae inferi non prevalebunt. Sic duplex ista religio mutuo quodam complexu procedit atque altera alterius ope roboratur.

Quae cum ita sint, Fratres, vota edamus, ut uterque cultus, christianae professioni nedum conveniens, sed necessarius, augeatur in dies vigeatque apud catholicas gentes. Id scilicet est huic coetui nostro propositum; id opitulante Deo et Virgine labis nescia totis viribus assequendum. Quod si nullo non tempore oportuit duplici, quam diximus, pietate muniri quanto magis qua aetate vivimus, quum iam Fidei capita non seorsim impugnantur, sed universo impetu facto in catholicae veritatis arcem, Christus ipse loco deiecit? In hac rerum conditione miserrima, obsequium Pontifici populos in fide ac disciplina continebit, dabitque tutos ab insidiis et fallaciis inimicorum crucis. Mariana vero religio adiumento erit validissimo ad gratiae divinae thesauros intime custodiendos et ad solidam excitandam fovendamque pietatem.

Annuat hisce votis Omnipotens, nobisque fortunet sacros inclytae Virgini dies. Iamque mihi nihil restat, nisi ut Marianum conventum rite initum atque inauguratum esse significem nomine coetus Patrum Cardinalium a SSmo Domino delegati, a quo coetu delatus mihi honor est vos paucis alloquendi. Alacrem, Fratres, admoveat operi manum, auspiciis Mariae atque Apostolica Benedictione Pontificis nostri amantissimi Pii X. Quo utroque erecti praesidio, unanimi fervidaque prece Mariam invocemus: — Ave, gratia plena: ave, columba candidissima. Tu tamdiu experta de antiquo dracone triumphos, tuere nos ab eius novissimis

(1) GEN. III, 14 seq.

(2) III, 8.

(3) IOANN. VIII, 44

enarrant. Aulam VII Minorum Franciscanum Ordo suis monumentis complevit.

In sequentibus aulis iterum et tabulae et signa habentur: quae inter eminet liber a Benedictinis Monachis in Casino monte paratus, ubi imagines Deiparae piissimas collegerunt. Maximo pretio vero est series imaginum ipsius Deiparae, quas luce expressas Alinari fratres Florentiae habent et heic omnes exposuere.

Media in aula V columnae imitatio elevatur, quam in Urbe Pius IX ad memoriam promulgati dogmatis posuit. Pariter sequenti in aula gypsea forma exemplatae eminent sacrae aedes Nostrae Dominae de la Garde, Massiliensibus dilectissimae. Pendent autem ex parietibus gypseae sculpturae Hetruscorum artificum Donatelli, Mini Faesulani, Desiderii a Settignano, Lucae della Robbia, Benedicti a Maiano. Sequuntur tabulae lectissimae, quae veluti coronam efficiunt infulae quam Pius IX Pontifex, quum dogma promulgavit, gestabat, in media aula XII collocatae.

In XIII denique, eaque latissima, medium tenet scrinium ubi Bullae « Ineffabilis » exemplaria omnibus linguis interpretata custodiuntur; scrinium ostendebat quoque coronam illam adamantinis stellis duodecim micantem, quam totius orbis fideles Mariae donaverunt, et cui modo Pius X Pontifex, eius ad imaginem Vaticano in templo, priusquam affigeretur, benedixit.

Haec monumenta cultus ab omnibus gentibus omni aetate Mariae praestiti videre in Lateranensibus aedibus licet, et admirari quae sacro hoc anno tum Romanorum tum peregrinorum animos magis magisque ad pietatem in Eam erigant.

COETUS MARIANUS.

MARIANUS coetus, qui primis Decembris mensis diebus Romae est habitus, quinquies iam alibi convenerat: anno MDCCCXCV Labrone, anno MDCCCXVII Florentiae, anno MDCCCXVIII Augustae Taurinorum, quum celebris illa sacerarum artium recensio ibi disposita esset, anno MCM Lugduni, anno denique MCMII Friburgi in Helvetia, praeside Maximiliano Saxonum e regali gente Principe, quando orbis universi regina Deipara salutata est.

Locus Urbanis sessionibus fuit in basilica SS. XII Apostolorum, ubi iam, anno MDCCCLIV solemnissima concilio habita fuerat, ut omnibus mundi linguis Immaculata Deiparae Conceptio recens dogmate declarata celebraretur.

Pridie Kal. Decembr. auguralis sessio coivit, cui praefuere a Pontifice delegati Patres Purpurati Vincentius Vannutelli, Marianus Rampolla del Tindaro, Dominicus Ferrata, Iosephus Vives y Tuto; adfuerunt pariter alii Purpurati Patres, Episcopi Antistitesque plurimi. Latina lingua primus orationem habuit eloquentissimam, quam honori ducimus in has paginas referre, Vincentius Cardinalis Vannutelli; post quam litterae breves a SSmo Dño Nostro Pio PP. X ad coetum missae perlectae sunt. Ibi post memoratum quantum ad redimendum in Christo mundum fidelium studium in Deiparam Virginem

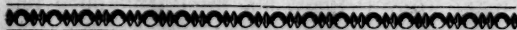
contulerit, coetus promotores laudantur atque invitantur ut aptis sententiis modum augendi ubique Mariae cultum inveniant.

Consilia in coetu tribus praesertim de causis agitata sunt: de Deiparae cultu, de libris eius in honorem vulgatis aut vulgandis, de sodalitatibus ac de piis Mariae comitatibus. Habita sunt sessiones bis in die: mane generales, vespere autem peculiare; atque tandem VIII Idus Decembrib. postrema sessio, eaque celeberrima. Recitato enim a postremis oratoribus sermone, relationes et propositiones et variae sententiae suffragiis per varias sessiones firmatae perlectae sunt. Surrexit tandem vir Eñus Iosephus Calasanzio Vives y Tuto, qui orationem salutationis latina lingua habuit, qua pariter *Vocem Urbis* nostram honestamus. Impositus postremo finis conventui hymno musicis modis apte vestito, quem Leo XIII postrema vitae suae aetate carmine condiderat.

Praecipui coetus oratores fuere Touchet, Aurelianensis episcopus; Tarbesiensis episcopus Schoepfer; Alaessianus in Mexico episcopus Montes De Oca; Iosephus Wilpertius praesul; Augustinus Molinius, sodalis Sancti Francisci; Caietanus Zocchi e Societate Iesu; Alexius Lepicierius e Deiparae Famulorum Ordine; Vaughanus, Anglus Societatis Iesu sacerdos; Kottmannus, sodalis franciscalis Germanus; Augustinus Lemannius, Gallus canonicus; Ruppertius, Germanus sacerdos et doctor, diarii *Kölnische Volkszeitung* scriptor, Aloysius Olivi, Italus in Mutinensi athenaeo doctor; Basilius Machado, Brasilianus in athenaeo Sancti Pauli doctor; Iosephus Toniolo, Italus doctor in athenaeo Pisano; Raphael Rodriguez, Hispanus doctor athenaei Valentiniensis; De Mun, Comes Gallus; Carolus Santucci, Comes Romanus; Saensis episcopus Castellotte; Arsenius Pellegrini, Cryptae-ferratae Abbas; PP. Franciscus Paolinus, David Fleming, Ulricus Hüntermann sodales S. Francisci; Marcus Sagnierius Gallus; Gilbertus Bromius, doctor Batavus; Monsonius sacerdos Iberus, Philippus Tolli, Augustus Persichetti, Pius Folchi, Romani equites; et Ioannes B. Vitale, parochus ecclesiae S. Caroli « Catinario-rum » de Urbe.

ORATIO

VINCENTII S. R. E. CARD. VANNUTELLI

AD MARIANUM CONVENTUM IN URBE
AUSPICANDUM (1).

Eminentissimi Principes, Amplissimi Viri.

PERPETUA recordatione dignissimus in fastis Ecclesiae dies profecto dicendus est, quo Pius IX Pont. Max. catholici orbis annuens votis, adstante purpuratorum Patrum et sacro-

(1) Honori nobis ducimus *Vox Urbis* paginas Purpuratorum Patrum Vincentii Vannutelli et Iosephi Calasanzii Vives y Tuto orationibus condecorare; idque omen sit ad favorem erga nostrum Commentarium in dies augendum.

(V. U.)

rum antistitem corona confertissima, supremi magisterii sui auctoritate solemniter pronuntiavit: *Beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suae conceptionis fuisse, singulari Dei privilegio, ab omni originalis culpa labe praeservatam immunem.*

Magnam ex eo die ex eaque sententia voluntatem universi cepere fideles, maxime qui hac in alma urbe tunc versabantur, quorum conceptus ardor similitudinem habet effusae laetitiae ephesiorum, tum quum a Concilio III oecumenico Mariae adsertus ac sacratus titulus est Θεοτόκος; quo ex nomine cetera fluunt electae huius creaturae privilegia.

Rem autem ita se habere necesse fuit penes fidelem populum. Non enim potest a christiana pietate seiungi eius Foeminae cultus, ex qua ortus est sol iustitiae Christus Deus noster, aut ulla temporum diuturnitate languescere; quin etiam catholicae Ecclesiae filii occasionem praetermittent nullam amoris in Ipsam et obsequii sui publicis iisque insignibus argumentis exprimendi.

Annus ab eventu illo faustissimo quinquagesimus stimulos admovebat catholicis viris, ut novis etiam religionis et gaudii significationibus tantae rei memoriam prosequerentur. Quod quidem probe vidit sapientissimus Pontifex Leo XIII, qui, properante iam tempore Marianae huius recolendae celebritatis, peculiarem quatuor Patrum Cardinalium designavit coetum, quibus procuratio esset instaurandorum ea de causa solemnium. Hos nunc festivos apparatus de caelo exsultans prospicit Leo, unaque cum ipso Cardinales et Episcopi, quorum corona septus immortalis memoriae Antecessor eius decretum edebat omnium iocundissimum.

Leonis vox a divinitus dato novo Pontifice iterata et confirmata, admirabili studio et summa animorum consensione, qua patet orbis, excepta est. Ad Pii X nutum penitus commoventur populi recinuntque plaudentes: *Tota pulchra es Maria*; in Dei Matrem reviviscit amor; mundus fit quasi palestra certantium de maximis honoribus Virgini tribuendis ob diei memoriam, quo inserta divinitus eius candidae fronti pretiosissima gemma splendidiore luce refulsit.

Equidem haud mihi opus est, amplissimi Viri, insigne hoc amoris fideique spectaculum vestris oculis fusa oratione subiicere; quin etiam conspectus hic vester et convocatus ex diastis regionibus vester coetus rei quasi compendium exhibet ac synthesim eloquentissimam. Vestra periucunde resonat vox hodierno gentium concentui: « Oh quam pulchra, oh quam sancta es Maria; candor es lucis aeternae et speculum sine macula ».

Quod si quaeratur intimius cur tanta aemulatione celebrandus proponatur annus ab adserto Mariae honore quinquagesimus, haud opi-

nor
exis
hom
gula
Ei
diae
nae
ut V
tam
rem
rum
tanta
denic
Sata

Qu
pent
rem,
teret
eius
lica,
rilis
alter

perpe
ipsan
stra
virgin
vicem

Con
litter
sti E
facit
pervi
vos e
mulie
saluta
Filiu
Maria
carne

vatic
pent
terea
etiam
nostr
semen
tia re
sae
tem e
nique
exem
fixus,
ret, G
matre

Ita
quag
tiqua
gelio
luti
digni

(1) C
(2) I
(3) I

Ab ipso conditore Alphonso M. de Ligorio, anno MDCCXLIX, in Congregationem SS. Redemptoris admissus, triennio post, vota religiosa nuncupavit tamquam sodalis laicus. Sed iam die XV mens. Octobris an. MDCCCLV vivis ereptus est, trigesimum aetatis annum nondum emensus, at caelo in ipso iuventutis flore maturus, famaue sanctitatis et miraculorum celebratissimus. Eius sacra ossa, unde prodigiosus liquor non semel erupit, in oppido Capite Silari (*Caposele*), ubi diem supremum obierat, condita sunt, in templo Patrum SS. Redemptoris. Gloriosum mox evasit Gerardi sepulcrum, quod hodie pii peregrini, non solum Itali, sed transalpini etiam ac transmarini invisere solent.

I.

*Orat Gerardus; sculptilem
Fixis ocellis suspicit,
Inter Mariae brachia,
Iesu Puelli imaginem.*

*Sexennis orat, litteras
Non doctus ullas, Spiritu
Sed plenus almo, simplices
Qui sponte mentes erudit.*

*Orans, amare nititur
Dulcem Mariae Filium,
Dulcemque Matrem; copiam
Ut dent amandi, postulat.*

*Supplex quid innocentia
Non impetrat? Iam brachia
Materna Iesus deserens,
Comes Gerardo iungitur.*

*Et qui sinebat parvulos
Ad se venire, parvulum
Laetus Gerardum suscipit,
Iussum redire saepius.*

*Ac pane donat candido,
Quem mox, ministris angelis,
Caelestiore pabulo
Sui beabit corporis.*

II.

*Orat Gerardus, gratia
Annisque iam provector;
Christum, madentem sanguine
Crucique adactum, suspicit.*

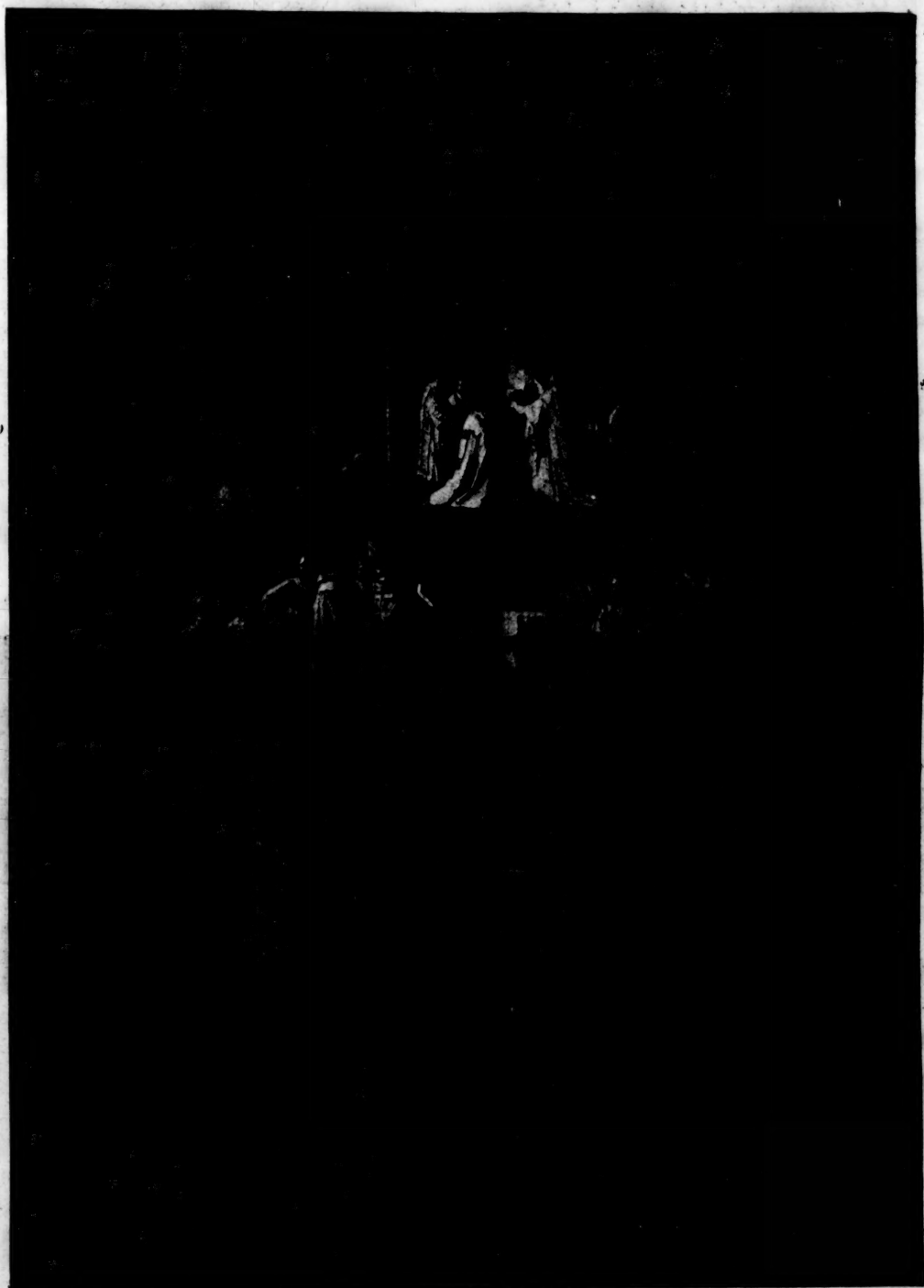
*« O reddar, — inquit, — vulnere,
Iesu, tuorum particeps!
Quo dux praeisti, militem
Da me sequacem tendere ».*

*Effatus haec, amplectitur
Crucem; sibi que deligit,
Quos siveit arbor aspera
Fructus acerbos gignere.*

*Egere gaudet; infima
Laetatur inter munia;
Spretus, triumphat; obicit
Calumniae silentium.*

*Corpus labore plurimo
Exercet ac ieiuniis;
Ictum flagellis, immolat
Deo placentem victimam.*

*Quin et corona spinea
Cinctus, crucis se brachiis
Immittit, unde pendulam
Christi refert imaginem.*

FR. PODESTI PICTURA MURALIS

effingens Delparae Vaticanae Imaginis coronationem

a Pio PP. IX die VIII mens. Decembris an. MDCCCLIV peractam (Cf. num. sup.).

III.

*Qui regit nutu Deus universa,
Res tibi cunctas voluit, Gerarde,
Subditas: ut iam videre, fando,
Omnia posse.*

*Voce tu febres abigis; solutos
Tabae pulmones renovas; necique
Subtrahis matres sobolesque, partus
Inter acerbos.*

*Corrigis verbo vitata vina;
Horreum ditas vacuum; lagenam
Integras fractam, veteri repletam
Rursus olivo.*

*Vortices calcas liquidos; in auram
Tolleris, pluma levior; voraces
Murium turmas, mala vix precatas,
Sternis in agro.*

*Fidus ut dux sit, Satanam coerces;
Hunc ab obsessis fugitare membris,
Hunc et a pravis animis repente
Cedere cogis.*

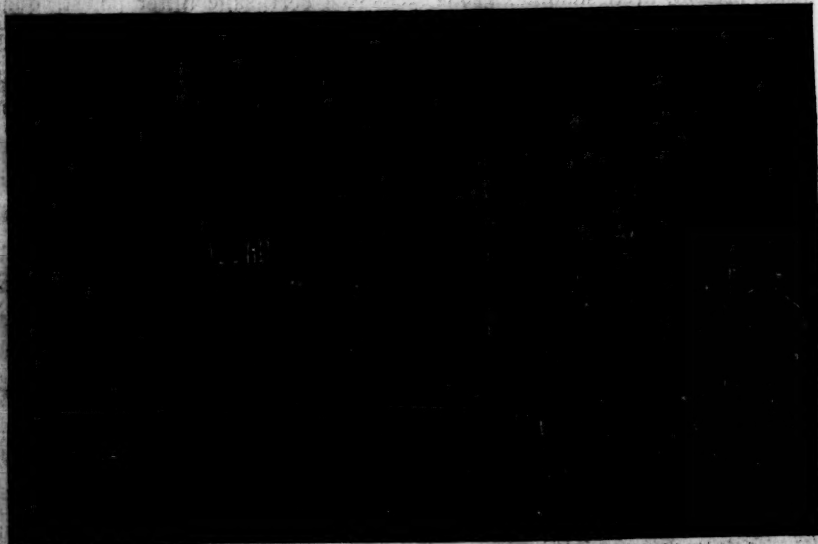
*Limpidum rorem tua de sepulcro
Ossa distillant, redolentque suavi
Ture, quo virtus tua se videtur
Prodere mira.*

*Imperas orbi, Domino quod orbis
Obsequi gaudes: O et obsequentes
Redde nos tecum famulos, Deique
Semper amantes!*

*Sint tibi laudes, Pater atque Fili,
Flamen et divum: Deus unus, ex quo
Prodit, ac in quem remeat tributa
Gloria Sanctis.*

FRANC. X. REUSS, SS. Red.

Dum Mariana artium exhibitio paratur
imaginem photographice expressit X.

frandibus; ad hinc insidiantem calcaneo tuo, extrema mollementem in Ecclesiam Christi et in eam qui Ipsius vices gerit in terra, contere virgineo pede. Quas pro Ecclesiae pace ac salute, quas pro Petri herede fundimus preces commenda aeterno Regi, dilectissimo Filio tuo. — Oremus, Fratres, pro Pontifice Nostro Pio: *Dominus conservet eum et vivificet eum et beatum faciat eum in terra et non tradat eum in animam inimicorum eius.*

ERI VRI JOSEPHI CARD. VIVES Y TUTO ORATIO

AD CONVENTUM MARIANUM CONCLUDENDUM.

Exmi Patres, Exmi Praesules, Viri praestantissimi et Fratres praedilecti.

QUONIAM auxiliante Deo nostro, auspice Immaculata Matre nostra, per quam venerunt nobis omnia bona, ad felicem exitum Conventus Marianus perductus est, benedicamus Triadi Beatissimae, cuius sacrarium et templum facta est Virgo superpurissima, vel ab ipso primo instanti mirabilis Concepta eius.

Gratias agamus Deo Patri omnipotenti, cuius est filia angustissima Maria sine labe originali concepta.

Gratias agamus Deo Filio, qui mundissimam et omni puritate candidissimam sibi matrem praeparavit et ornavit Virginem Mariam.

Gratias agamus Deo Spiritui Sancto, qui omni sanctitate decoratam, omni gratia ditatam, ineffabilibusque privilegiis donatam voluit Sponsam suam peramantissimam, Immaculatam Virginem Deiparam.

Cantemus Dominae nostrae, Reginae nostrae, Matri nostrae dulcissimae, sine labe originali conceptae, quoniam laudatores sibi fecit felicissimos, clientes dilectissimos quotquot Conventui Mariano devote adstitit.

Respice ergo, Purissima Virgo, de excelso habitaculo tuo hanc te circumstantem filiorum coronam, quae te totam pulchram, totam sanctam, totam immaculatam proclamat.

O Immaculata, quae Virgo Sacerdos ideo dicta es, quia, teste Sancto Antonino Praesule

Florentino, quidquid dignitatis vel gratiae in sacerdotio confertur de hoc plena fuisti; sanctifica precibus tuis hanc praesentem sacerdotum et clericorum catervam in tuis laudibus hodie congregatam.

O Immaculata, ornamentum splendidissimum et tutamen insuperabile Romani Pontificis, Christi in terra Vicarii, quam Doctores mariani Diadema Ecclesiae vocant, Aulam regalem S. Ecclesiae, antonomastice Matrem Papae, Cor Ecclesiae, Rationale Divini Summi Pontificis, id est Christi, quaeque a Divo Thoma a Villanova amplissimis etiam Supremi Pastoris peramantis comparata, Thiara Pontificis dicta es, tota aurea, tota divina, ex auro purissimo, in qua sculptam est sanctum Domini; et a S. Antonino ideo pastori Supremo comparata, quia pascis Ecclesiam continue benedicto fructu ventris tui; o Purissima, o Sanctissima Pontificis aeterni Mater, cuius beatis pedibus Pontifices ipsi Mariani, Petri successores devotissima supplicatione provolvuntur; O Maria Stella Maris, quae infallibilem Magistrum nostrum splendidissime illuminas, Anchora Naviculam Ecclesiae stabiliens et spiritualium Piscatorum Principem firmans; intercede pro SSmo Domino Nostro Pio, ut Filius tuus conservet eum et vivificet eum et beatum faciat eum in terra, salutarem de inimicis Ecclesiae triumphatorem, et inter Marianos Pontifices in aeternum beatissimum.

O Immaculata, quam S. Epiphanius Purpuram regiam vocat, quae caeli terraeque Regem induit, S. Hieronymus Purpuram verissimam ad indumentum et gloriam summi Regis, miserere famulorum tuorum S. R. Ecclesiae Cardinalium, qui te Matrem, exemplar et fortitudinem habent, tuoque patrocinio gloriantur.

O Immaculata, Episcoporum Solamen et gloria, quae omnium Ecclesiarum sollicitudinem in summo semper habuisti, da precibus tuis, ut quibus praesunt magis in dies proficiant, ut multarum animarum corona exornati, divini Episcopi animarum nostrarum misericordias cantare mereantur in caelo.

O Immaculata, quam precones tui sanctissimi Matrem celebrant Summi Sacerdotis

Iesu Christi, Sacerdotem pariter et altare, quae quidem mensam ferens, dedit nobis caelestem panem Christum, Gloriam et Gloriationem Sacerdotum, Dispensatricem thesaurorum Filii tui, ora pro Sacerdotibus et Clericis, qui te Regnam Cleri, Sacerdotum Magistrum agnoscunt.

O Immaculata, quam idem S. Antoninus Observatricem proclamat perfectissimam mandatorum et consiliorum Dei super omnes, et Consolatricem Religiosorum, perfice vineam electam regularium familiarum, quam speciali cultura plantavit dextera Filii tui, eamque ab omni incursu impiorum defende et materna consolatione conforta.

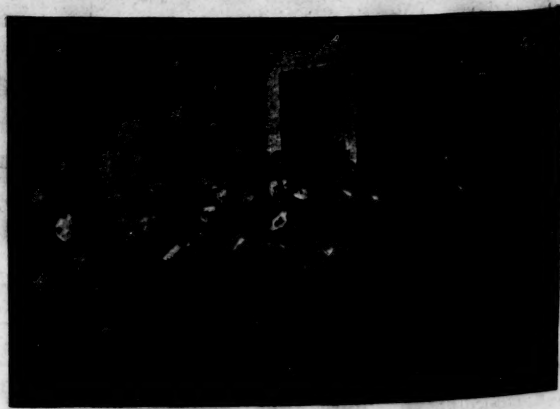
O Immaculata, Refugium Christianorum, Honorificentia populi nostri, Firmamentum credentium, Gloria omnium fidelium qui glorificant te, sentiant omnes tuum iuvamen; fac ut omnes filii tui in hoc Conventu tuo adunati, in fide, spe et charitate proficiant, et in omni virtute, corde, ore et opere cum Anselmo tuo clamantes:

*Quod requiro, quod suspiro, mea sana vulnera:
Et da menti te poscenti gratiarum munera.
Ut sim castus, et modestus, dulcis, blandus, sobrius;
Pius, rectus, circumspectus, similitudinis nescius;
Eruditus, et munitus sacris exercitiis;
Constans, gravis, et suavis, benignus, amabilis;
Simplex, purus, et maturus, patiens et humilis;
Corde prudens, ore studens veritatem dicere:
Malum nolens, Deum colens pio semper opere.*

GERARDUS MAIELLA.

ROGATUS ut de Gerardo Maiella, nuperrime in album Sanctorum relato, breviter aliquid referrem, satis esse duxi tres hic exscribere hymnos, quos pro mea in sanctum Sodalitatem veneratione composui. Horum primus Gerardum inducit puerulum, ac Pueri Iesu mira familiaritate fruentem; alter exhibet adolescentem, Christi crucifixi adeo amantem, ut in deliciis habuerit, ad divini Magistri exemplum, aspera quaeque perpeti et in ipsa pendere cruce, quum in sua patria sacrum Golgothae spectaculum repraesentaretur. Tertius hymnus Gerardi apud Deum insignem auctoritatem extollit; qua instructus, tam mira sive inter vivos sive post obitum opera perfecit, ut recentiorum temporum Thaumaturgus vulgo sit appellatus.

Natus est Gerardus in oppido Muro apud Lucanos, die XXIII mens. Aprilis an. MDCCXXV.

Dum Mariana artium exhibitionis
aditialis sessio habetur
Purpuratos Patres adstantes photographice expressit X.

Quos imitatus Venantius Fortunatus scripsit:

*Dum rapit rapitur rapiendo rapina rapaci
Foedere fida fides formosa foeda fidelis.*

Optimis poetis displicuit alliteratio; et Servius vitiosam appellat locutionem Vergilii: *Casus Cassandra canebat* (*Aen.*, III, 183). Idem tamen auctor laudat eiusdem poetae locutionem hanc: *Sale saxa sonabant* (*Aen.*, V, 866), quia, inquit, bene imitatus est maris stridorem. Ibi enim est «onomatopeia», quae est figura rhetorica.

Lusus pariter in litteris est harum consonantia vel in fine duorum versuum, vel in medio et in fine eiusdem versus. Consonantia in fine duorum versuum appellatur italice *rima* (1); versus consonantes in medio et in fine appellantur *leonini*. Utriusque consonantiae rara sunt exempla non minus apud poetas optimos Graecos, quam apud Latinos. Prioris consonantiae specimen praebuit Horatius, scribens (*Epistol.*, II, 3, 99):

*Non satis est pulchra esse poemata: dulcia
[sunt]
Et quocumque volent animum auditoris
[agunt].*

Et *Satyrar.*, I, 1, 79:

*..... Horum
Semper ego optarim pauperrimus esse bono-
[rum].*

Posterioris consonantiae specimen dederunt Vergilius et Ovidius:

*Limus ut hic durescit; et haec ut cera liquescit.
[VIRG., *Ecl.*, VIII, 80].*

*Quot caelum stellas, tot habet tua Roma
[puellas].
[OVIDIUS].*

In allatis exemplis consonantia est semper in duabus syllabis extremis; sed ea quae fit inter medietatem et finem versus potest etiam esse tantum in extrema syllaba, vel littera, uti hic:

*Ne tamen ignores quo sit Romana loco res
[HORAT.].*

*Troiaque nunc staret Priamique arx alta maneres
Et maris et terrae coeca pericla viae,
Unum impetrassem te revocante diem.*

Attamen in versibus proprie «leoninis» nuncupatis, qui tantopere placuerunt poetis medii, ut aiunt, aevi, inest semper similitudo binarum syllabarum. En exemplum:

*Vitae praesentis si comparo gaudia mentis,
Cum neutrum duret, nemo reprehendere curet.
Omnis in hoc mundo fidens est sicut harundo;
Quam ventus iactat fluviusque simul labefactat;
Sunt mala mixta bonis humanae conditionis
Impare mensura, quia mixta bonis mala plura.*

(HAGEN, *Carmina medii aevi*, p. 164).

(Ad proximum numerum).

I. CLERICO.

(1) Consonantia verborum in binis syllabis extremis dicitur *rima perfecta*; in extrema tantum syllaba vel littera dicitur *rima imperfecta*.

ACTA PONTIFICIA

SS. D. N. PII PP. X.

MOTU PROPRIO

De constabilienda conditione hierarchica Ordinum Scholarum Piarum et Minorum in Hispania.

Singularitas regiminis, ex qua, veluti ex salubri quodam nexu, vim ac regularis observantiae tutelam Religiosi Ordines mutuuntur, superiore saeculo, ob peculiaria adiuncta, gravissima illa quidem praeterque ordinem, sic in Hispania ab Apostolica Sede temperari debuit, ut moderatores instituerentur, qui, vario nomine, Religiosos omnes, in Regum Catholicorum ditione degentes, suprema auctoritate regerent; ita tamen ut, etiamsi hi totius Religiosae Familiae antistites appellarentur, nulla potirentur potestate in exterarum Provinciarum alumnos.

At vero huiusmodi Regularis Hierarchiae conditio, annorum decursu, multis magnisque, tum intra tum extra Hispaniae fines, difficultatibus patuit; ut ideo innumeri censerentur Religiosi viri, ex omni Ordine

premo totius religiosi Ordinis Antistite coniunctionem edicimus atque in virtute sanctae obedientiae iubemus quae sequuntur:

I. Vice-commissarius apostolicus Fratrum Minorum in Hispania itemque Vicarius Generalis Scholarum Piarum sunt vere Vicarii Generales, alter Ministri Generalis alter Praepositi Generalis Ordinis cuiusque sui. Uterque appellatione *Vicarii Generalis Minorum in Hispania* et *Vicarii Generalis Scholarum Piarum in Hispania* tanquam priva et propria utetur.

II. Ambo eligentur in *Capitulo interprovinciali hispanico*: hoc enim vocabulo Capitula eiusmodi designabuntur. Electores vero, sive ut aiunt *Vocales*, qui dictis Capitulis intererunt, iidem habebuntur qui in ceteris Ordinis Provinciis, in Capitulo generali adesse ius habent. - Porro Capitula interprovincialia sexto quoque anno cogentur, elapso mense a Capitulo Generali celebrato.

III. Assistentes seu Definidores Vicarii Generalis hispanici, quavis alia appellatione abrogata, *Assistentes* seu *Definidores interprovinciales Hispaniae* vocabuntur. - Eorundem electio in Capitulis interprovincialibus fiet.

IV. Vicarii Generales eorumque Assistentes seu Definidores ultra sexennium suo quisque munere fungi nunquam poterunt, nisi ex peculiari Sedis Apostolicae facultate. Munere autem cedent post mensem a celebratione Capituli Generalis in quo vel Moderator supremus eligitur, vel saltem Definidores novi sufficiuntur.

V. Auctoritas Vicariorum Generalium Hispaniae quum sit tantum in Religiosos homines qui in terris hispanis degunt; iidem Vicarii in domos seu coenobia, ultra mare sita, delegata tantum auctoritate potientur; eo modo eaque amplitudine, quae Supremis Ordinis Antistitibus videbuntur.

VI. Porro auctoritas haec in transmarinas domos sic a Moderatore Generali communi pacto cum vicario hispanico definitur, ut quae sequuntur leges minime praetereantur:

a) Missio ac revocatio Religiosorum fiet a Vicario Generali, adhibito prius consensu Moderatoris Generalis.

b) Item Vicarii Generalis erit designare eos, qui domos transmarinas regant; id tamen non sine praevio consensu Ministri seu Praepositi Generalis fiat, praesertim ubi de maioribus Superioribus deligendis agatur.

c) Ius atque officium Vicario erit, per se vel per alium, transmarinas domos rite invisendi, annuente tamen in antecessum Moderatore Generali.

d) Quae Provinciae Religiosorum trans mare sunt, quin ab aliquo Provinciali Superiore in Hispania dependeant; earum Generalis Ordinis Moderator unice Superior esto. - Quapropter nullus erit locus auctoritati delegatae Vicariorum Generalium, si transmarinae domus cum aliqua Hispaniae Provincia, veluti pars eius, minime cohaereant, vel cum eadem in unam Provinciam vel quasi Provinciam coalescant.

VII. Celebratio Capitulum Interprovincialium Hispaniae, itemque eorum confirmatio, necnon electionum in iis peractarum, ad unum totius Ordinis Moderatorem privo iure pertinebunt.

(Ad proximum numerum)

EX SS. CONGREGATIONIBUS ROMANIS SENTENTIAE NOVISSIMAE SELECTAE.

Ex Congregatione Sacrorum Rituum, Indulgentiarum et Sacrarum Reliquiarum:

Omnino eliminandus est abusus sacram Hostiam deficiente pyxide inter corporalia asservandi, licet modico temporis spatio. (Ex decr. d. xi mens. Iunii M DCCC IV).

— Expositio Sanctissimi in Ostensorio fieri nequit ante Missam solemnem celebrandam, in qua Com-

Dum Coetus Mariani sessio altera habetur imaginem photographice expressit X.

omnique gradu, qui, laudabili studio, contenderent ad pristinam regredi regiminis unitatem, quae vel ipsis Hispanis multo fuerat gloriosior, ob dignitates ac munera, quibus Romae plures eorum fuerunt quovis tempore honestati, magna totius Catholicae Nationis commendatione.

Pro rerum igitur adiunctis, huic Religiosorum studio restituendae veteris, Ordinis cuiusque proprii, unitatis Sedes Apostolica ultro satisfacere conata est. Quamobrem Religiosae Familiae pleraeque omnes unico iam regimine gubernantur. Quod quam feliciter sit factum ipsi Religiosorum coetus manifestant, qui, in decorem pristinum revocati, adeo inter Hispanos florent, ut patriae genti maximo sint ornamento. Quod si ceterae Religiosorum consociationes, quae nondum unitate regiminis fruuntur, provehi et amplificari cognoscuntur, id debetur maxime bonae alumnorum voluntati, qui, non modo Sedis Apostolicae mandatis stare semper parati sunt, sed cum supremis praeterea sui cuiusque Ordinis moderatoribus animo coniunguntur; unde et adstatores Romae habere de gente sua apud eosdem supremos Moderatores gaudent et gloriantur.

Iamvero, dum Franciscanae Minores atque Ordo Scholarum Piarum eo regimine, in Hispania, uti pergent, quo nunc utuntur, quodque Nos peculiaribus de causis permittimus ac toleramus ad nutum Sanctae Sedis; ut sarta sit atque tecta eorundem Ordinum substantialis unitas, quam Sedes Apostolica nunquam sublatam voluit, et ut certae tutaeque habeantur normae circa potestatis amplitudinem Moderatorum dictorum ordinum in Hispania, ipsorumque cum su-

ALEXANDER SAULI.

ALEXANDER SAULIUS, quem Pontificis oraculum inter Sanctos nuper eiecit, ortus est Mediolani die XV mens. Februarii an. MDXXXIV, nobilissimo quidem genere, quippe pater eius, Dominicus, Genuensis esset Marchio atque ad Insubres transmigrasset ut supremi magistratus praefecturam gereret; mater autem ex patricia pariter Genuensi familia Spinola ei contigisset.

Iam a teneris unguiculis ad pietatem rectosque vitae mores institutus, virtutis ac sapientiae praebuit indicia non dubia, ita ut vix quatuordecim annos natus Papiam missus fuerit qui studia litterarum, humanarumque rerum et iuris prosequeretur. At simul ad virtutem grassabatur sive quum exemplo condiscipulis evaderet, sive etiam contumelias negligens quas in eum comites turpi mente ingerere etiam non dubitarunt.

Carolus V regius famulus factus Mediolanum rediit, ubi desiderio captus nomen suum tradendi Congregationi clericorum regularium S. Pauli Apostoli, vulgo *Barnabitarum*, quae nata recens omnium civium cum admiratione florebat, post sublatam per urbis vias humeris crucem atque Christi poenitentiam publice professum, mense Maio an. MDLI in coenobium S. Barnabae acceptus est, ubi die XV mens. Augusti clericales induit vestes.

Praeterea obsequentiae, humilitatis omnisque perfectionis ab eo tam tradita documenta, quibus factum est ut mense Martio an. MDLVI cum omnium plebs sacerdotum acceperit. Invenimus in scholis instituendis addictus tum Papias tum alibi, totum simul se dedit sacerdotii operibus, navitate quidem summa atque Christi aeterna vere digna. Non mirum igitur quod, licet trium ac triginta annorum, rector generalis Congregationis suae fuerit renunciatus.

At viri fama Romam usque manaverat: itaque Paulus V P. M. quum Aleriam civitatem diligenti episcopo ditare vellet, Saulium delegit, qui episcopatum tamquam Dei iussu sibi creditum amplexatus est, seque novo oneri omni animi contentione addixit, neque per annos viginti et unum unquam defuit, ut cognomen Angeli omnem Corsicam insulam tuentis meritis sit.

Gregorio PP. XIV, qui cum eo familiaritate summa utebatur, — non secus ac sanctissimi eiusdem temporis viri, inter quos Carolus Borromeo, cuius animam Saulius est moderatus, ac Philippus Neri, — Alexandrum ad Papiensem diocesim regendam transtulit, in eamque civitatem revocavit, cuius in athenaeo juvenis docuerat atque « decanus » scholarum divinae scientiae habebatur. Non tamen provinciae illius diu gubernium obtinuit; quum enim visitationem eam, quam pastorem appellant, perageret, crudeli morbo correptus est in oppido Calosso die XI mens. Octobris an. MDXII. Inde venerabile corpus in Papiense cathedrale templum traslatum est, ibique reconditum atque indesinenter honoribus cultum ob mirifica prodigia a Deo, Saulio intercedente, patrata.

DE ARTE POETICA LUDICRA
SEU DE POESI ARTIFICIOSA.

IAM antiquissimis temporibus, sed potissimum aevo, ut aiunt, Alexandrino (III - I a. C. n. saeculo) plerique Graecorum, in condendis carminibus, quaedam artificia invexerunt, lusus nuncupata.

Haec ars poetica ludicra, seu poesis artificiosa complures habuit sectatores apud Latinos. Multiformis generis ea est: modo in litteris, modo in verbis, modo in metro, modo in versibus, modo in ipsa structura carminis. De unoquoque genere singillatim agemus.

Lusus in litteris.

Lusus in litteris est primo in carminibus *alphabeticis* dictis, quia prima littera cuiusque versus est ordine alphabetico. Hoc artificio nostrates poetae imitati sunt non solum Graecos, verum etiam Hebraeos.

Notum est enim primas litteras nonnullorum Davidis psalmorum et capituli prioris threnum Ieremiae prophetae succedere hoc ordine: *aleph, beth, ghimel, daleth*, etc. Exempla horum carminum apud Latinos praebuerunt, praeter alios, Comodianns, qui primus omnium carmina rhythmica, id est sine observantia legum prosodiacarum composuit saeculo III p. C. n., et Sedulius saeculo V in carmine describente Christi vitam. Ut aptarent autem hi poetae litteras graecas alphabeto Latino nonnullas praestigias adhibuerunt: litteram *y* scripserunt sine *h*, et litterae *X* (ca) Latinae substituerunt litteram *X* (ch) Graecam.

Proinde apud Sedulium legimus:

*Ymnis venite dulcibus
Xristo myron post sabbatum* (1).

Alius lusus in litteris invenitur in carminibus *acrostichis*, *mesostichis* et *telestichis* nuncupatis. In acrostichis primae litterae cuiusque versus, eo ordine quo exaratae sunt, efficiunt aliquem sensum. In mesostichis quaedam litterae mediae cuiusque versus, eo ordine quo conscriptae sunt, perficiunt pariter sensum. In telestichis denique extremae litterae cuiusque versus, eo ordine quo exaratae sunt, idem faciunt.

Acrostichis solis iam usi sunt antiqui Romani. Etenim, si fides habenda est Ciceroni (*De divinatio*), Ennius poeta opus quoddam confecit, in cuius primis litteris legitur iterato: *Q. Ennius fecit*. Item Aurelius Opilius grammaticus, in prohaemio libelli *Pinax* inscripti, eodem modo nomen suum declaravit. Post C. n. poetae nostri hoc artificio valde delectati sunt, telesticha cum acrostichis in eodem carmine inserentes. Tale est epitaphium quod sibimet scripsit Eugenius Toletanus saeculo VII:

*Excipe, Christe potens, discretam corpore mentem,
Ut possim picei poenam vitare barathri.
Grandis inest culpa, sed Tu pietate redundas,
Elus probra, Pater, et vitae crimina tolle.
Non sim pro meritis sanctorum costibus exul,
Iudice Te prosit sanctum vidisse tribunal. —
Vis, lector, uno qui sim dignoscere versu?
Signa priora lege, mox ultima nosse valebis.*

(1) Psalmus S. Augustini contra partem Donati est quoque abecedarius seu alphabeticus, sed tantum usque ad litteram U. Pro tribus ultimis litteris stat epilogus, ut ipse ait. (*Re tract.*, lib. I, cap. XX).

Ibi enim in acrostichis indicatur eius nomen: « Eugenius »; in telestichis cognoscitur eius status: « misellus ».

Simile est carmen in honorem Sedulii compositum, in cuius primis litteris decurrit verbum: « Sedulius », in extremis verbum: « antistes »; itemque Nicholai cuiusdam, in cuius primis litteris legitur « Nicholao », in extremis: « Euanthus ».

Denique reperiuntur quoque mesosticha cum acrostichis et telestichis. Tale est carmen viginti hexametris constans Optatiani Porphyrii, quod incipit:

Fortia facta ducis toto dominantia iam nunc.

Ibi enim litterae primum locum obtinentes coniunctae significant: « Fortissimus imperator »; quae quartum decimum locum occupant expriment: « Clementissimus rector »; in his vero quae ultimum locum tenent legitur: « Constantinus invictus ».

Lusus tertius in litteris sunt carmina *symbolica*, ea scilicet in quibus maior vel minor numerus litterarum in singulis versibus repraesentat aliquod obiectum. In hoc artificio principem locum tenet Porphyrius praedictus, qui, Constantino imperante relegatus, quo veniam impetraret poenae, quum iam antea novas vias tentasset in carminibus, ad vicennalia eius celebranda librum edidit operosissimum, quo meruit ab exilio liberari. In hoc libro, inter multa alia non inepta ioca, est carmen quod arae, aliud quod fistulae, aliud quod organi figuram exhibet. Carmen quo ara effingitur, confusus versibus iambicis trimetris XXIV, habet in summa parte versus duos litterarum XXVI; deinde versus quattuor litterarum XXXVIII, XXXVI, XXXIV, XXXII. Hi excipiuntur duodecim aliis, quorum singuli habent litteras XXVIII. Succedunt tres litterarum XXX, XXXII, XXXIV. Finem faciunt tres pro se quisque litterarum XXXVI. Porphyrius, imitatus in hoc carmine Besantium poetam Graecum, eum arte superavit.

Carmen quod fistulam repraesentat est versus heroicorum XV. Figuram fistulae pariter designat numerus litterarum modo auctus, modo imminutus, et minimus est XXVI.

Carminis organum repraesentantis pars superior XXVI versibus herbicis constat, inferior totidem dimetris iambicis catalecticis. Unusquisque iambicorum habet litteras XVIII: brevissimus heroicorum habet litteras XXV. Horum ceteri crescunt singulis, ita ut maximus duplicet numerum minimi.

Interponitur autem in media parte, quasi regula vel, ut aiunt, « clavis » organi, hic versus heroicus:

Augusto victore iuvat rata reddere vota.

Lusus in litteris est quoque *alliteratio*, seu consonantia litterarum initio vocum sibi succedentium. Exiguum tum apud Graecos, tum apud Latinos huius lusus apparet studium, nisi in Comicorum libris ad movendum risum. Notus est tamen apud Latinos versus Ennii:

O Tite tute Tate tibi, tanta tyranne tulisti;

et hic Naevii:

Libera lingua loquamur ludis liberalibus.

In Rumenia administri, quibus Gruitch doctor praeerat, munus abdicarunt.
In Serbia novum administratorum collegium, Pasie dux, electum.

PER ORBEM.

SUPERIORE mense Romam quum migrarem tantis ut feriis Deiparae sacris adessem, enarrandi consueti itineris vicissitudines et cura praeteriit et tempus defuit.

Quae omnis itaque supplere hodie et temporis opportunitas et contentus animus melius suadet. Quae itaque acciderint in memoriam quum revocarem, primus venit Berolinensis ille mirabilis equus, Caligulano equo certe illustrior, qui operam dare perarduis matheseos disciplinis dicebatur, et humano ingenio eoque praenobili pollere. Quot homines sessionibus adfuerunt et portentum tantum conspexere! Venit Vilhelmus ipse Caesar, qui iamiam in eo erat ut tantum Pegasus sibi ad pugnam eligeret. Verum antequam faceret inquirendum intimius de equi ingenio censuit, remque Stumpfio doctori eiusque delectis sociis commisit. Qui, postquam sedulo ad mensam rem investigassent, equum invenerunt optime quidem dispositum ita ut et minimis usque domini sui signis responderet, ratione vero omnino carentem ita ut, absente domino, nulla omnino equi peritia evaderet. Hoc fato Eliconius vertex novo huic Pegaso negatus est.

Non aliter quam equestris haec doctrina classis Pelletanica, (ita placet eam vocare), quae Gallos tueri in ultimo oriente oporteret, suam laudem abdicere visa est. Nam et *Furien-la-Gravière* loriceum navigium, ferrea sua munimenta novis semper rimis heic et illic hiare sentit, et viam praebere missilibus; *Chateaufrenault* alia navis, quae eius in subsidium missa fuerat, multa et gravia quum passa esset detrimenta, arenae tandem aliquando haesit, nec dimoveri inde gravi labore valuit; post quae redire in Galliam coacta est. Tertia itaque *Guichenia* navis orientem versus vela solvit, at haec salus novissima loriceis caret, ballistis utitur invalidis....

Tutus profecto iter sibi selegerunt Senenses pueri tres, quorum maior natu decimumquartum annum nondum compleverat. Hi quidem quum maris adspexit et pulchritudinem nondum adspexissent, una hac cupiditate capti ut salsas undas contemplarentur, nec constituerunt iter aliquod instituere, ut gratissimo visu, de quo tanta audierant miranda narrari, ipsi quoque fruerentur. Et plane: nullo licet obolo muniti vacuisque crumenis stationem ferrearum vehum ingrediuntur, currum petunt, et duo sub subcella sese inter viatorum pedes, tertius natu minor in retem, ubi sarcinae deponuntur, sese addiderunt. Hae cautela omnibus ignoti Spediae portum tenere, quo quum pervenissent, desilientes e curru, vias urbis peragraré laetissimi coeperunt ubique. At in cauda venenum: lustrantibus enim portum quum vigilum centurio occurrisset, huic interroganti non sine haesitatione responderunt; qua de re ad quaestorem adducti sunt, et ab eo recogniti statim Senam, nuntiata re ad parentes, reducuntur, qui tamdiu dolentes illos quaesierant. Rem tamen perfecere pueri; nam oceanum, quem tamdiu cupierant, reapse, et nulla impensa, viderant.

Iniquum longe magis fatum expertus est contra Iacobus ille, qui Sahariani deserti regem sese appellavit. Ah fallacem hominis mentem! Crediderat nomine suo classi quam tanto studio collegerat, parcere; sed infidi creditores quatuor libellarum millibus publice venundare! Neque satis: Mauritanus enim eius legatus Lutetiam adhuc tenet, unde pecuniae

defectu, discedere ei non licet. Hic finis novi regni; hoc Saharianae gloriae sepulcrum!

Si regni somnia haec, stultitia parta, pecuniae defectus dissolvit, alibi egestas suprema hominum vitam perimit. Berolinense quoddam miserrimum spectaculum, haec quum scriberemus, rediit in mentem, summa paupertate comparatum. Ibi in cavea ad *Kiebersliasse* viam quinque vivebant mendici, quorum alter aurtoriae arti olim vacans, phthisico morbo correptus est, et in cavea interemptus. In paleis quidem, quibus ad lectulum utebatur, pauper moritur homo; socii autem tanta egestate pressi nullum mortis eius nuncium dedere, neque cadaver composuerunt, neque eduxerunt. Quatuor per dies et per noctes quatuor cum mortuo miseri habitaverunt, quousque fetido odore coacti fenestellam aperuere. Inde horrida res per odorem egredientem patuit civibus, atque vespillones vocati sunt, qui mortuum efferrent.

Haec ad sexcentorum huiusmodi exemplorum specimen adnotantur; nam hoc praesertim anno, rigidissima hac hieme, pauperum egestas late maxime succrevit. Cum Londinensi urbe concludam, ubi tot sunt congestae divitiae, at vicissim egenorum turba in dies magis multiplicatur. Lustrant illi conferto agmine urbis vias ad decem millia, ad viginti millia convenientes, praecedente ex eis veluti vexillario, qui hasce defert in hasta litteras: «Esurimus», vel «Deest opus, deest panis», et similia. Haec quamvis tanta beneficentia publica et liberalitas in civitate illa sint, miseranda spectacula, nostra, quam tot laudibus efferimus, portendit humanitas, quae partis artium industriarum miraculis, tantum divitiis luerum, tantum opificibus miseriae discrimen attulit.

LIBRI RECENS DONO ACCEPTI.

Orographie de la Sibirie précédée d'une introduction et d'un aperçu de l'orographie de l'Asie par **PIERRE KROPTKINE**. — Bruxellis, ex off. viduae Ferd. Larcier, 1904.

Lleó XIII Poesies traducció Catalana. — Barcinone ex off. *Ilustració Catalana*. MDCCCXIII.

DOTT. M. BELL. Magia e pregiudizi negli Argonauti di Valerio Flacco — Tarvisii, ex off. Turazza, 1903.

ANGELUS NARDIS. Divi Vincentii ab Aquila in saecularibus solemnibus polymetron. — Aquilae, ex off. B. Vecchioni et Fil., MCMIV.

La conversione del mondo pagano al Cristianesimo. Studio su la fine del Paganesimo popolare e su le origini del culto dei Santi per **ALBERTO DUFOURCO**. — Romae edit. Desclée, Lefebvre et soc., 1904. — (Ven. lib. 0,60).

CARLO GODARD. L'occultismo contemporaneo, le sue dottrine e i suoi diversi sistemi. — Indidem. — (Ven. lib. 0,60).

ALAFRIDI BARTOLI Silvae. Editio altera. — Pistorii edit. officina Sinibuldiana C. Flori et soc., 1904. — (Ven. lib. 2).

De Hermocrate Syracusanorum imperatore eiusque rebus gestis libri quinque auctore **IOANNE DE CASAMICHEL** philosophiae et litterarum doctore. — Augustae Taurinorum typis off. Salesianae, MCMIV.

FRIEDRICH DELITZSCH. Babel und Bibel (Babilonia e Bibbia). Prima traduzione Italiana dal Tedesco di Francesco Marinelli. — Augustae Taurinorum edit. Fratres Bocca, 1905. — (Ven. lib. 2).

IOSEPHI ROMEO Virgini Deiparae ode. — Messanae ex typ. R. Alicò, MCMIV.

G. B. FRANCESIA. Due mesi con D. Bosco a Roma. — Aug. Taurin. typis off. Salesianae, MDCCCXIV. — (Ven. lib. 1).

De imitatione Christi libri quatuor in versiculos distributi cura et studio Doctoris **C. ALBIN DE CIGALA**. — Parisiis ex off. vulgo *La Société d'éditions*. — (Ven. lib. 5).

Le relazioni tra la fede e la ragione. Studio storico dell'abate **DE BROGLIE** con prefazione del R. P.

Agostino Largent. Vol. 2. — Romae edit. Desclée, Lefebvre et soc., 1904. (Ven. lib. 1, 20).

La Stregoneria per **J. BERTRAND**. — Indidem. — (Ven. lib. 0,60).

Elementi di sociologia cattolica per l'abate **NAUDET**. — Indidem. — (Ven. lib. 0,60).

S. Girolamo del R. P. LARGENT. — Indidem. — (Ven. lib. 2).

AENIGMATA

A FR. PALATA PROPOSITA.

I.

Trames sum, per quem currus rota fervida fertur, sive vaporis vi, seu rapiatur equi.

Sigmate me dita: cui decessere parentes, hunc maneo. Merito sors lacrimosa vocor.

II.

Thessaliae sum mons Musis sacratus. Omitte litterulam: memoris sum decus usque virens.

Ex sociis, qui utriusque aenigmatis interpretationem ad Commentarii moderatorem miserint intra menses duos, unus, sortitus, gratis accipiet **IOSEPHI ROMEO** carmen recens editum, quod inscribitur:

VIRGINI DEIPARAE.

Aenigmata an. VII, n. X proposita his respondent:

1) Incus, Iuncus; 2) Exi-lis.

Ea rite soluta miserunt:

Ioan. Galbiati, *Mediolano*. — Guil. Schenz, *Ratisbona*. — Io. Cantono Ceva marchio, *Ronco ad Bugellam*. — Alois. Berthé, *Monteboron*. — Herm. Gini, *Aquis Taurinis*. — Fr. Skiba, *Breslau*. — Ferd. Ferrari, *Vastalla*. — Andr. Pápay, *Pruzzina*. — Collegium Scholarum Piarum *Stellae*. — Call. Amalberti, *Albio Intemelio*. — Henr. Tarallo, *Neapolis*. — Ioan. Biagiarelli, *Fano*. — Zivirzina par., *Lohnau*. — Am. Robert, *Marieville*. — Princ. Gordon, *Mancunio*. — Em. Gschwind, *Praga*. — Petr. Garrone, *Pezzana ad Verceilas*. — I. A. Oudemans, *Traiecto ad Rhenum*. — Cam. Straschill O. F. M., *Villaco*. — Seminarium Vicense. — E. F. Currano, *Terra nova*. — Alois. Cappelli, *Senis*. — Mich. Vidal, *Palma in insula Maiorica*.

Sortitus est praemium

IOANNES BIAGIARELLI,

ad quem missa est IOANNIS BAPTISTAE FRANCESIA comedia latinis versibus scripta, cui titulus

SATURIO.

EPISTOLARUM COMMERCIIUM.

A SOCIIS OMNIBUS veniam invocamus si hic *Vox Urbis* numerus aliquot cunctationis dies passus est. Figurae, quas de proxime instanti tempore volumus, morae causa fuere.

Cl. v. CAS. TAR., Plock; ALIISQUE SOCIIS AD QUOS RES SPECTAT. — Pro missis carminibus gratias habemus. Quum vero carmen Fr. Xav. Reuss edidissemus, vobis satisfacere nequivimus.

Eidem cl. v. CAS. TAR. — Si dabitur occasio, circa librum quem optas tibi satisfaciemus.

Cl. v. I. BERK., Strati. — Ab amico Hispano hi tibi commentarii proponuntur: *La Lectura Dominical*, Matriti. plaza de Sto. Domingo, 14. (Subnotatio annua ptas. 10). — *Piedad y Letras*, Valentiae, Escuelas Pias. (Subnotatio annua ptas. 5). — *La Revista Popular*, Barcinone, Calle del Pino, 5.

Sponsor: IOANNES BAPTISTA CIAMPI, iurisperitus.

ROMAE — Ex officina *Pacis* Phil. Cuggiani.

municio puerorum vel aliorum fidelium solemniter ministranda est. (Ibid.).

— Tantummodo a tempore ad tempus quo Missa celebrari permittitur, Communio Christifidelibus ministranda est, non ultra praedictum tempus, nempe usque ad solis occasum. (Ibid.).

— Crux cum imagine Crucifixi, in medio altaris inter candelabra collocanda, in altari, ubi Sanctissimum asservatur, collocari nequit ante ostium tabernaculi. Potest etiam collocari super ipsum tabernaculum, non tamen in throno, ubi exponitur Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum. (Ibid.).

— Ex eo quod Confraternitati Sanctissimi Sacramenti competit loci praecedentia in processionibus Eucharisticis, eidem etiam prae ceteris confraternitatibus ius adest substinendi hastas baldachini sub quo Venerabilis Eucharistia deducitur, necnon portandi ad utrumque baldachini latera lucernas elatas. Non potest autem ab Ordinario mos permitti, cuius vi aliae Confraternitates in Titularis sui festo processione cum Venerabili Eucharistia peragentes consuevere hastas baldachini et utrinque lucernas elatas portare, data de cetero loci praecedentia Confraternitati Sanctissimi Sacramenti. (Ex decr. d. xi mens. Novembr. an. MDCCCIV.).

— Tolerari nequit consuetudo celebrandi unam Missam lectam in altari maiori quod est etiam chorale, dum in choro canitur *Prima*. (Ex decr. d. xi mens. Novembr. MDCCCIV.).

— Canonici Missam sollemnem celebrantes in ecclesia cathedrali adhibere licite nequeunt duo missalia, unum in cornu Epistolae, et aliud in cornu Evangelii. (Ibid.).

— Minime permittenda est praecantonatio *Gloria in excelsis* in Missis sollemnioribus a duobus cantoribus dum in choro canitur *Kyrie eleison*. (Ibid.).

DIARIUM VATICANUM.

(Die xxi mens. Oct. - die xx mens. Dec. MDCCCIV.).

Coram SSmo. admissiones.

Praeter Purpuratos Patres, Urbanos antistites aliosque ministros qui sui cuiusque muneris gratia Pontificem de more adiverunt, peculiari nota digni sunt, iuxta admissionis diem: Vandekun doctor, publici Batavici coetus orator; sodalitas Tiburtina e Societate Inventus Catholicae in Italia; Schaves dynasta, Brasiliae legatus; Albertus Blancae, novus Argentinae civitatis rerum gestor apud Pontificem; eximus vir Yong-Thane-Min, legatus extraordinarius Coreani imperii litteras ferens Caesaris sui; Emilinus Prüm, Luxemburgensis coetus orator; Antonius de Cetto dynasta, Bavariae administer cum omni potestate apud Apostolicam Sedem; Joachim Caso, Boliviae legatus extraordinarius; Maximilianus d'Erp, Belgarum pariter legatus; Amedeus de Astruardo idem munus agens nomine Dominicanae reipublicae; Leining atque Otho de Westerholt et Gysemberg comites; Franciscus Schmid doctor, Helvetici foederis consiliarius; peregrini qui Romam Conventus Mariani gratia convenerunt; legati iuvenum Catholicorum ex omni Italia; Albertus e regali Borussia familia princeps; de Connaught dynasta ex Anglica regia stirpe; de Eu comes eiusque uxor; de Merode Westerloo comes eiusque uxor; de Urquijo marchio, publici Hispani coetus legatus; Ferdinandus Alvarez comes Toletanus; peregrinorum manus ex Belgis, Gallia, Mexicana civitate, exque Italia provinciis omnibus, ad octo millium hominum numerum.

Pontificiae electiones.

Rfms vir Michael Faloci Putignani, dioecesis Fulginatensis vicarius, inter antistites dom. Pontif. refertur.

— Rfms vir Achilles Quadrozzi, Verulanus, episcopus Forosempronien., et D. Castelli oppidi Busti Arsizii praepositus episcopus Bobien. creantur.

— Rfms Urbani antistites Raphael Scapinelli atque Nazarenus Marzolini a Secretis Commissionis ad bona Apostolicae Sedis administranda dicuntur.

— Eximus vir Petrus Maffi, archiepiscopus Pisanus, praeses Vaticanae speculae renunciatur.

— Eximus vir Ioannes Tacci-Portelli, episcopus Civitatis Plebis, archiepiscopus Nicaenus eligitur, atque legatus Apostolicus Constantinopolim mittitur.

Vita functi viri clariores.

Die xiv mens. Novembris cursum vitae absolvit Marius Mocenni, Purpuratus Pater Episcopus, ob rei civilis et oeconomicae peritiam maxime clarus. Natus erat Faliscadunii anno MDCCCXXIII.

Varia.

Die xxix mens. Oct. in Vaticana aula vulgo *delle Beatificazioni* iuxta funebria Georgio III, Saxonum regi, persoluta sunt, adstante atque tumultu benedicente Pontifice.

— Die xxxi mens. Octobris a Pontifice sacram synaxim de more accipiunt Pontificiae laicorum familiae nobiles additi.

— Die xiv mens. Novembris Consistorium habitum est tum ad episcopos in sedes vacantes sufficiendos, tum ad ultima explenda ut proxime beati Gerardus Maiella et Alexander Sauli sanctorum honore augerentur.

— Die v mens. Decembr. iterum Consistorium convocatur ad Saeri Senatus, Archiepiscoporum et Episcoporum vota colligenda circa eorumdem Beatorum canonizationem.

— Die viii mens. Decembr. Pontifex sacra sollemnia peragit in Vaticana basilica ob quinquagesimum annum expletum a definito dogmate Immaculae Conceptionis B. M. V.

— Die xi mens. Decembr. Pontifex in Vaticana basilica Sanctos declarat Gerardum Maiella e Congie SSmi Redemptoris, et Alexandrum Saulium, episc. Aleriae ac deinde Papien., e Congie Cleric. Reg. S. Pauli Apostoli, vulgo *Barnabitarum*.

— Die xviii mens. Decembr. in Vaticana basilica Gaspar Del Bufalo, civis Romanus, conditor Cleric. Reg., a Pretioso Sanguine D. N. I. C. inter Beatos refertur. Pontifex ad vesperum eandem basilicam novum virum caelitis honoribus auctum veneraturus petit.

ANNALES.

Iaponicum bellum.

Pauci neque iidem Russis favorabiles nuntii ex ultima Asia postremo hoc temporis spatio allati sunt: Iaponii enim invicta constantia oppugnationem Arthuri portus prosequuntur, atque alio munitionum circulo superato pressius urbem obsidione cingunt; in mari autem hostium naves indesinenter tormentis bellicis petunt, easque vel demergunt vel inutiles prorsus efficiunt. Navitati vero huic opponitur nulla ferme in Manchouria actio, ita ut conicere liceat utrumque exercitum locis nunc occupatis hiemare posse.

Mirum quod de Kuroki, Iaponiorum imperatore, multo iam tempore nullum feratur verbum: ita magis credibilis fit iampridem prolata vox, ipsum in proelio supremum diem obiisse.

Balkanicae res.

Balkanica regio suarum dissensionum novum praebuit argumentum: inimicitiae enim inter Bulgaros atque Graecos rursus eruentis caedibus exarserunt; quinimo praedicatum est armatorum agmina in Macedoniam per fines Bulgarorum transiisse, neque gubernium ullum rei impedimentum obiecisse. Quamquam huiusmodi facinoris fama confirmata minime est, atque dum scribimus quies omnino - pro tempore saltem - restituta videtur.

Africa in Germanos seditio.

In Germanica Africa seditiosorum cohibitis non sine sanguine pergit. Dum enim Kub ad oppidum Witbois rebelles retunduntur, alias caput tollunt, ita ut novum proelium ad Keetmonshoop committi oportuerit. Victores Germani evasere; incertum vero quid fuerit de manu militum Warmbad petentium, in quos noctu impetus est factus. Incolarum furor in frugimancipites Germanos innocentes saeviens, spem inducit fore ut brevi seditio haec omnino reprimatur, quae satis magni momenti facta est.

Pacis foedera.

Inter tot belli tumultus iuvat pacis documenta recolere.

Washingtonii firmatum recens foedus est inter Italiam et Civitates foederatas Nordicae Americae de arbitris pro nonnullis quaestionibus lege adeundis; Berolini inter Germaniam et Serbiam de commercii rebus invicem permittendis.

Pacem denique compositam cognovimus inter cives Paraguayanæ reipublicae, ope benefica legatorum omnium gentium ad laudabilem hunc finem simul alite bono tandem aliquando conspirantium.

Quo quidem felici nuncio omen de nascituro anno omnibus populis ex animo trahere liceat!

PUBLICI PER ORBEM COETUS

LEGIBUS FERENDIS.

In Belgica lex de divortio, eo proposito emendata, ut facilis in dies fiat partium dissentientium compositio, approbata est.

In Brasilia de classi innovanda lex lata.

In Gallia quum expensarum rationes examinerentur irrita nonnullorum popularium rogatio evasit de cultus expensis abrogandis: Combesia rogatio de foedere inter civitatem atque Ecclesiam rescindendo a popularium commissione recognita.

In Graecia coetui praeses Bonfides renunciatur.

In Helvetia rei publicae ad an. MDCCCV praefectus Ruchet consiliarius. Foedus de commercio cum Italia sancendum publici iuris factum.

In Hispania senatores legem in anarchistas novumque foedus inter Apostolicam Sedem et Iberorum civitatem approbarunt. Quum autem apud populi legatos de militiae ratione innovanda disceptaretur, quumque ne inter ministros quidem consensus in re obtineretur, Maura ipse gubernio praepositus eiusque socii omnes a munere recesserunt. His novum collegium suffectum, in quo Aczarraga imperator primas habuit.

In Hungaria administratorum praeses Tisza proposuit ratasque habuit coetus constitutioni quasdam immutationes, quibus liceret « obstructionismum » quod vocant retundere; deinde sessionis opus absolutum declaravit. Quum vero ad novos labores ventum est, ii qui gubernio obstant ad tumultus atque vimque processerunt, ita ut conicere liceat brevi fore ut, coetu dimissio, nova comitia indicantur.

In Iaponia resumtae civilis concilii sessiones regali oratione, in qua mentio favorabilis facta est de amicitia cum exteris gentibus neutri parti in bello quod geritur faventibus; rogatio quoque legis oblata ad hodierni belli impensas sustinendas; virtus copiarum denique laudata ominaque acta de Iaponii regni victoria.

In Italia novus popularium coetus regia oratione inauguratum est.